

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Національна школа публічного адміністрування (Канада)
Варненський вільний університет Чорноризця Храбра (Болгарія)
Гентський університет (Бельгія)
Балтійська міжнародна академія (Латвія)
Міжнародний науково-освітній та навчальний центр (Естонія)
Покров Чехінвест s.r.o. (Чеська Республіка)
Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Україна)
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (Україна)
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (Україна)
Київський національний університет будівництва та архітектури (Україна)
Державний торговельно-економічний Університет (Україна)
Сумський державний університет (Україна)
Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)
Ужгородський національний університет (Україна)
Державна установа «Інститут економіки та прогнозування Національної
академії наук України» (Україна)
Державна установа «Інститут демографії та проблем якості життя
Національної академії наук України» (Україна)
Українська асоціація з розвитку менеджменту та бізнес-освіти (Україна)
Полтавське територіальне відділення Всеукраїнської професійної громадської
організації «Співка аудиторів України» (Україна)
Торгово-промислова палата України (Україна)

ЗБІРНИК

III Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції «СТАЛИЙ РОЗВИТОК: ВИКЛИКИ ТА ЗАГРОЗИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ РЕАЛІЙ»

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

05 червня 2025 року

ПОЛТАВА

**Ministry of Education and Science of Ukraine
National University «Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic»
Educational and Research Institute of Finance, Economy, Management and Law
(Ukraine)
National School of Public Administration (Canada)
Varna Free University «Chernorizets Hrabar» (Bulgaria)
Ghent University (Belgium)
Baltic International Academy (Latvia)
The International Research Education & Training Center (Estonia)
Pokrov Czechinvest s.r.o. (Czech Republic)
Taras Shevchenko National University of Kyiv (Ukraine)
National Technical University of Ukraine «Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute»
(Ukraine)
V. N. Karazin Kharkiv National University (Ukraine)
Kyiv National University of Construction and Architecture (Ukraine)
State University Of Trade And Economics
Sumy State University (Ukraine)
Lviv State University of Physical Culture named after Ivan Bobersky (Ukraine)
Uzhhorod National University (Ukraine)
Public Institution «Institute for Economics and Forecasting of the National Academy
of Sciences of Ukraine» (Ukraine)
Public Institution «Institute for Demography and Quality of Life of the National
Academy of Sciences of Ukraine» (Ukraine)
Ukrainian Association for Management Development and Business Education
(Ukraine)
Poltava Territorial Branch of the All-Ukrainian Professional NGO «Union of Auditors
of Ukraine» (Ukraine)
Ukrainian Chamber of Commerce and Industry (Ukraine)**

COLLECTION

III International Scientific and Practical Internet Conference

«SUSTAINABLE DEVELOPMENT: CHALLENGES AND THREATS IN CONDITIONS OF MODERN REALITIES»

June 05, 2025

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Poltava

УДК 330.34-021.87”363”:342.77
С 76

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу
Національного університету імені Юрія Кондратюка заборонено

Редакційна колегія:

Онищенко С.В., д.е.н., професор;
Крекотень І.М., к.е.н., доцент;
Глебова А.О., к.е.н., доцент;
Глушко А.Д., к.е.н., доцент;
Гришко В.В., д.е.н., професор;
Карпенко Є.А., к.е.н., доцент;
Кульчій І.О., канд. держ. упр, доцент;
Птащенко Л.О., д.е.н., професор;
Свистун Л.А., к.е.н., доцент;
Чижевська М.Б., к.е.н., доцент;
Чичкало-Кондрацька І.Б., д.е.н., професор.

Сталий розвиток: виклики та загрози в умовах сучасних реалій : матеріали
С 76 III Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції, 05 червня 2025 р. – Полтава :
Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2025. – 387 с.

У збірнику матеріалів Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції розглянуто теоретичні, методологічні й практичні аспекти, виклики та загрози розвитку суб’єктів господарювання та держави в умовах сучасних реалій.

Досліджено теоретичні та практичні аспекти співпраці влади, менеджменту підприємства та громадських інституцій у контексті цілей сталого розвитку. Визначено проблеми та перспективи стабілізації фінансової системи як умова євроінтеграції України. Висвітлено сучасний стан та перспективи розвитку міжнародної економічної діяльності України. Досліджено особливості бухгалтерського обліку, аудиту, контролю й оподаткування суб’єктів господарювання в умовах сучасних реалій, а також окреслено перспективи соціально-економічного розвитку країни в контексті євроінтеграції.

Збірник розраховано на фахівців із фінансів, економіки та менеджменту, працівників органів державної влади й місцевого самоврядування, науковців, викладачів, аспірантів і студентів.

УДК 330.34-021.87”363”:342.77
С 76

*Матеріали друкуються мовою оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори*

ISBN 978-966-616-186-7

© Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

одно рекордний за останні кілька років. Національний банк прогнозує, що інфляція продовжить сповільнюватися в наступні роки.

Після зниження безпекових ризиків очікується налагодження ефективніших логістичних маршрутів та відновлення виробничих потужностей. Це сприятиме зменшенню витрат бізнесу та зростанню пропозиції товарів, зокрема продовольства. У результаті споживча інфляція у 2024 році знизиться до 8,5%, а базова – до 7%. Збереження порівняно жорстких монетарних умов наблизить інфляцію до верхньої межі цільового діапазону НБУ $5\% \pm 1$ в. п. у 2025 році, водночас базова інфляція знизиться до близько 3%. У післявоєнний період основний внесок у загальну інфляцію матиме коригування адміністративних цін та тарифів, яке, буде поетапним та супроводжуватиметься розширенням соціальної підтримки населення [4,5].

Україна проводить активну інфляційну політику. Вона включає демонтаж і регулювання існуючих монополій, стимулювання конкуренції у сфері виробництва та послуг тощо. Великі втрати суспільного капіталу та виробничих можливостей визначили характер післявоєнної поведінки українського населення та підприємств.

Основні зусилля післявоєнної монетарної політики повинні бути зосереджені на сприянні розвитку фінансового посередництва та грошових переказів із зазначенням максимально можливої інтеграції грошових ресурсів у роботу реальної економіки. Це стимулюватиме підприємницький ентузіазм, покращить зайнятість та підвищить ефективність каналів грошових переказів, що, у свою чергу, сприятиме посиленню середньострокової антиінфляційної ефективності інструментів монетарної політики.

Вивчення впливу війни на інфляцію та економіку України свідчить про необхідність ефективної антиінфляційної політики в умовах конфлікту. Ефективна антиінфляційна політика в умовах війни в Україні вимагає комплексного підходу та використання різноманітних механізмів.

Застосування монетарних, фіскальних, стабілізаційних заходів, а також макроекономічного планування та міжнародної співпраці є ключовими для забезпечення стабільності та контролю інфляційних процесів. Важливою є також координація зусиль між різними гілками влади, а також співпраця з міжнародними партнерами. Тільки за умови належного впровадження цих заходів Україна зможе подолати інфляційні труднощі та забезпечити стабільність своєї економіки під час війни.

Список використаних джерел

1. Стащук О.В., Панчук А.В., Лесик В.Г. Антиінфляційна політика в умовах війни». URL: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/74dc8d0a-495f-43c7-a677-0686605e6144/content>
2. Інфляційний звіт НБУ. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/inflyatsiya-i-dali-spovilnyuvatimetsya-a-ekonomika-vidnovlyuvatimetsya--inflyatsiyniy-zvit-nbu>

УДК 352:330.342.14:005.332.4

Зуй А.М., аспірант

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНСТИТУЦІЙНОЇ ПІДТРИМКИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНИХ КРИЗ

У сучасних умовах глибокої соціально-економічної трансформації, що супроводжується зовнішніми шоками, військовими загрозами та загальною невизначеністю, питання інституційної підтримки територіальних громад набуває стратегічної ваги. Економічні кризи різного походження — від глобальних фінансових до внутрішніх фіскальних обмежень — значно послаблюють можливості місцевого самоврядування у забезпеченні стабільного розвитку. Це актуалізує необхідність переосмислення ролі держави,

регіональних органів влади та інституцій громадянського суспільства у формуванні ефективних моделей підтримки на місцевому рівні.

Аналіз викликів інституційного характеру дозволяє виокремити кілька ключових аспектів. По-перше, зберігається надмірна залежність фінансової спроможності громад від трансфертів з державного бюджету, що в умовах економічної турбулентності призводить до нестабільного фінансування поточних потреб і стратегічних ініціатив. По-друге, спостерігається нерівномірність інституційного розвитку громад: деякі ТГ мають розвинену адміністративну структуру, доступ до інвестиційних ресурсів і навички проектного управління, в той час як інші залишаються інституційно відсталими, що обмежує їхню здатність ефективно реагувати на кризові виклики. По-третє, знижена якість горизонтальної та вертикальної координації між органами влади різного рівня обмежує формування синергічних моделей розвитку.

У цьому контексті перспективи інституційної підтримки громад мають ґрунтуватися на таких принципах [1, 2]:

1. Децентралізаційна послідовність - продовження реформи адміністративно-територіального устрою має передбачати не лише передачу повноважень, а й створення відповідних умов для їх реалізації: фінансових, кадрових, правових. Необхідно розширювати інструменти прямої участі громад у формуванні міжмуніципальних альянсів та регіональних кластерів з акцентом на економічну взаємодоповнюваність.

2. Професійна інституційна підтримка - державна політика має включати створення постійно діючих центрів експертизи та супроводу розвитку ТГ, здатних забезпечувати навчання місцевих управлінців, консалтинг з бюджетного планування, управління проектами та цифрової трансформації.

3. Модернізація механізмів державної допомоги - замість виключно субвенційного підходу слід посилити програмне фінансування стратегічних ініціатив громад, передбачивши конкурентні відбори, мультифінансування за участю донорів, державно-приватне партнерство.

4. Формування прозорих платформ моніторингу та оцінювання - ефективна інституційна підтримка неможлива без системного аналізу потреб громад, результатів реалізації проектів та якості управлінських рішень. На цьому ґрунті має вибудовуватись адаптивна модель політик.

Інституційна підтримка територіальних громад в умовах тривалих економічних та соціально-політичних криз повинна трансформуватись із реактивного реагування на проблеми у проактивну систему управління, яка передбачає довгострокове зміцнення внутрішньої спроможності громад до самостійного прийняття рішень, ефективного стратегічного планування та оперативного використання наявних ресурсів. Ключовим завданням у цьому контексті є формування сталої моделі управління, що базується на принципах бюджетної автономності, інституційної адаптивності та інноваційної гнучкості, що особливо важливо в умовах високої турбулентності зовнішнього середовища.

Водночас, особливу складність становить наявна асиметрія у рівнях інституційного розвитку та ресурсного забезпечення громад: значна частина територіальних одиниць не має ані доступу до належних фінансових інструментів, ані управлінської компетенції для ефективного впровадження державної регіональної політики. Така структурна нерівномірність призводить до посилення просторових диспропорцій і знижує загальну ефективність децентралізаційних процесів, особливо у кризових періодах. Подолання цих бар'єрів можливе лише шляхом впровадження адресних механізмів підтримки для структурно слабких громад, які передбачають супровід з боку фахових інституцій, навчання управлінців, впровадження цифрових сервісів та формування інструментів внутрішньої мобілізації ресурсів.

У цьому контексті інституційна спроможність громад повинна розглядатись не лише як індикатор ефективності місцевого самоврядування, а як невід'ємна складова загальнонаціональної безпеки. В умовах воєнних загроз вона набуває особливої

актуальності: здатність до оперативного відновлення управлінських функцій, налагодження логістичних та соціальних зв'язків, координація з центральними органами влади в екстремальних обставинах є критичними для збереження життєздатності громад.

З огляду на це, доцільним є розвиток міжінституційної мережі підтримки, яка базується на потенціалі регіональних університетів, агенцій регіонального розвитку, органів місцевого самоврядування та громадських організацій. Такі структури здатні виконувати функцію аналітичного супроводу, підвищення кваліфікації управлінського персоналу, розробки місцевих стратегій і впровадження інструментів фінансової стійкості громад. Вони можуть стати не лише каталізатором інституційного зростання, а й основою для формування нової культури відповідального самоврядування, що знижує залежність від зовнішнього фінансування та формує сталу основу для розвитку локальних економік.

Список використаних джерел

1. Пронько Л. М., Колесник Т. В., Гуцол М. В. Вплив децентралізації на ефективність управління в об'єднаних територіальних громадах України. *Економіка та суспільство*. 2024. № 65. С. 137–143. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-62>
2. Бичков С. В., Сорока В. А. Інституціональне забезпечення фінансування розвитку територіальних громад в умовах кризи. *Economic Synergy*. 2024. Вип. 1(11). С. 136–153.

УДК 004.8:658.8:338.3(477)

Івасенко О.А., к.е.н, доцент

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ШІ В МАРКЕТИНГУ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ КОМУНІКАЦІЙНИХ СТРАТЕГІЙ У СФЕРІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

У сучасному цифровому середовищі маркетинг стає не лише інструментом зростання бізнесу, а й засобом формування соціально та екологічно відповідального споживчого середовища. У зв'язку з глобальними викликами стало розвиток набуває пріоритетного значення, а штучний інтелект (ШІ) стає ключовим технологічним драйвером комунікаційних стратегій.

Застосування ШІ дозволяє оптимізувати медіапланування, персоналізувати повідомлення та активно просувати цінності сталого розвитку. Алгоритми машинного навчання допомагають брендам ефективніше доносити ідеї еко-відповідальності та етичного споживання. Це особливо важливо для України в умовах євроінтеграції, де очікується адаптація до міжнародних стандартів еко-маркетингу та цифрової прозорості. Застосування ШІ в маркетингу відкриває нові можливості для просування цінностей сталого розвитку. Основні аспекти:

Персоналізація повідомлень — алгоритми аналізують дані споживачів, формуючи комунікації, зорієнтовані на еко-відповідальність і соціальну справедливість.

Оптимізація медіапланування — машинне навчання підвищує ефективність взаємодії з аудиторією через точний вибір каналів, часу та формату реклами.

Аналіз тональності — NLP допомагає відстежувати реакції аудиторії та оцінювати соціальний вплив кампаній у реальному часі.

Автоматизація контенту — генерація текстів і зображень за допомогою ШІ дозволяє масштабувати комунікацію без великих трудових витрат.

Прозорість — технології допомагають верифікувати екологічні заявки брендів, протидіючи «гринвошингу».

Ці напрями перетворюють ШІ з технічного інструменту на стратегічний ресурс для формування свідомого споживача й розвитку еко-культури. Зростання уваги до сталого